

Forfatter: Juel-Hansen, Erna

Titel: Udrag fra EN UNG DAMES HISTORIE

Citation: Juel-Hansen, Erna: "En ung Dames Historie", i Juel-Hansen, Erna: *En ung Dames Historie*, udg. af Lars Petersen , 1888, s. 22. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-juelh01val-shoot-idm139742594572384/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: En ung Dames Historie

han kyssede hende? om han sagde: min lille Kone, eller min søde Brud? — å, hun kunde føle, helt inde i Brystet, ja, dybt, dybt inde, hvordan det måtte være at blive sagt sådan til — — det måtte, vilde hun opleve — — og så fik hun da alt at vide! Hvad var det, de havde sunget — — „Fryd, som kunde dræbe, var den ej så sød, alt vil du erfare“ — — ja, vide, erfare, opleve, for det var Livet, alt andet var så kjedeligt, så kjedeligt — — å, hvor hun længtes efter rigtig at leve!

Men nu var de hjemme.

De skulde til Bords strax, såsnart Mama blot havde vasket Øjnene lidt, og Pastoren havde skiftet Ornatet og fået Brudgomskjolen på.

Det var en sen Middag, og de var alle forfærdelig sultne. Margrethe hørte én af Onklerne hviske til sin Sidemand, at bedre Appetitsnaps end en kirkelig Handling gaves der ikke — og det kunde mærkes.

Nu var der ikke et Menneske mere, som græd, Gudskelov! Den eneste, der holdt Tale, var Etatsråden, og han havde aldrig sin Force i det rørende. Han tog Sagen fra den gemytlige Side og udbragte Brudeparrets Skål med så mange Brandere og Vitses og lumske Hentydninger, at Mama endog måtte le med, skjønt hun var gruelig forarget. Men det var også det eneste Udslag at godt Humør under

hele Måltidet, der forløb ligesom de sædvanlige Søndagsbespisninger, der gik på Tur i Familien.

Margrethe havde selv Fætter Christian til Bords, men Etatsrådinden havde fået dem placeret mellem sig og sin Broder Hans, og han var ikke et Hår bedre end Mama selv, så det var ikke muligt for de to at få sagt andet til hinanden, end hvad de måtte høre. Margrethe vidste godt, Mama havde lavet det sådan med Overlæg, men hun skulde magelig pudse hende alligevel, for mens Kaffen blev serveret i Dagligstuen, havde Mama nok at gjøre med at snakke med alle Tanterne, så vilde hun liste sig ind i Papas Værelse til Herrerne og få sig en ordentlig Basseralle med Fætter Christian. Og det fik hun da hvasket til ham i et belejligt Øjeblik.

Han kjedede sig gudsjammerlig, kunde hun se, og var ligeså tvær, som Olivia plejede at være, hun kunde næsten ikke slå et Ord af ham.

Nå, hvor han skulde få ved Kaffen!

Imens havde hun ikke Øjnene fra Brudeparret, men hun kunde intet mærkeligt opdage. Olivia sad stiv og strunk som en Dukke i al sin Stads. Når hun og Pastoren talte sammen, var det så adstadigt som et Par Bedsteforældre.

Da Pastor Skou endelig ved Desserten rejste sig og i rørte Ord tolkede sin Taknemmelighed mod sine Svigerforældre, der havde betroet ham dette,